

ת"פ 35149/12/20 - מדינת ישראל נגד שרין עליאן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 35149-12-20 מדינת ישראל נ' עליאן

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

הנאשמת

שרין עליאן

גזר דין

כתבי האישום וההליכים

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירת גניבה בצוותא, לפי סעיף 384 + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, ביום 12.7.18 בסמוך לשעה 12:00 נכנסה הנאשמת עם בתה הקטינה לחנות בקניון וגנבה ממנה מוצרי ביגוד והלבשה בשווי של ₪ 4,771. הגניבה בוצעה באופן בו הקטינה הכניסה את המוצרים לשקיות כאשר הנאשמת עומדת בסמוך אליה ומשגיחה, ולאחר מכן יצאו השתיים מהחנות, כל אחת מיציאה שונה. בהמשך, באותן הנסיבות, גנבה הנאשמת מוצרי קוסמטיקה מחנות סופר פארם בשווי של כ-₪ 845 באופן שהכניסה את המוצרים לתיקה האישי של הקטינה והשתיים יצאו מהחנות (להלן - התיק המוביל).

2. הנאשמת ביקשה לצרף תיק נוסף (ת"פ 58381-02-19), ואף בו הורשעה על פי הודאתה בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. בכתב האישום המצורף מתואר אירוע מיום 28.11.17, בו בסמוך לשעה 17:40 הגיעה הנאשמת לקניון בתל אביב, ביחד עם אחותה ואחרת שהייתה קטינה אותה עת וגנבו מוצרים שונים משלוש חנויות בסכום כולל של ₪ 4,000. הגניבות בוצעו באופן בו הקטינה דחפה עגלת תינוק והנאשמת ואחותה הכניסו לעגלה פריטים שונים. לאחר מכן יצאה הקטינה מהחנות עם הפריטים הגנובים (להלן - התיק המצורף).

3. להשלמת התמונה יצוין כי אחותה של הנאשמת הורשעה בבית משפט השלום בתל אביב בכתב אישום נפרד בעבירה מושא התיק המצורף והוטלו עליה, במסגרת הסדר טיעון סגור, ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס (ע/1).

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הרחיב את הטיעון בדבר עיקרון אחדות הענישה וביקש לגזור את עונשה של הנאשמת בשים

לב לעונש שהוטל על אחותה. נטען עוד שיש להביא בחשבון את היקף הגניבה הכולל ואת כמות הפריטים ולא בהכרח את שווים המוערך. המאשימה טענה כי שיטת הביצוע בשני המקרים דומה ויש להתייחס בחומרה יתרה לשימוש בקטינות לצורך ביצוע העבירות. ביחס למתחם העונש ההולם נטען שיש לקבוע מתחם נפרד לכל כתב אישום, הנע בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת עונש מאסר בן שישה חודשים בעבודות שירות (ככל שתמצא מתאימה) וקנס.

5. ב"כ הנאשמת טען שאין ללמוד מהסדר הטיעון עם הנאשמת האחרת בתיק המצורף על מדיניות הענישה ההולמת בעבירות אלו, בפרט כשמדובר בעונש שמקורו בהסדר טיעון סגור. נטען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה וביחס לעונש הראוי לנאשמת עתרה להגנה להביא בחשבון את נסיבותיה האישיות הקשות, את מצבה הכלכלי הרעוע אותה עת וכיום (ענ/1), את עברה הפלילי הנקי ואת העובדה שמאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדה תיקים חדשים. ברמה האופרטיבית עתרה להגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד וקנס מתון.

6. הנאשמת ציינה כי העבירות בוצעו בתקופה קשה בחייה וכי כיום מצבה השתפר, היא עובדת לפרנסתה ולא תשוב על מעשיה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. הצדדים טענו שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מכתבי האישום ואני מקבל טיעון זה. מדובר באירועים שהתרחשו בהפרש זמן ניכר ובמקומות שונים, ועל אף הדמיון שבשיטת הביצוע אינני סבור שמדובר בעבירות המקיימות את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת, בכוונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים (כפי שאף התבקש), שכן ענישה נפרדת נראית בעיני מלאכותית במקרה זה.

8. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו אציין כי מעשיה של הנאשמת פגעו בזכות הקניין, ברכושו של האחר ואף בביטחון הציבור. בבחינת נסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי מדובר באירועים מתוכננים, שבוצעו בתחכום ואגב שיתוף קטינות. עובדות אלו יש לזקוף לחומרה. כן אציין את היקף הרכוש שנגנב שאינו מבוטל ואת העובדה שבכתב האישום המוביל מדובר בשתי גניבות בשתי חנויות נפרדות.

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה אציין כי בעבירות אלו מוטלים לרוב עונשים הנעים בין קנס או מאסר מותנה וקנס ועד מספר חודשי מאסר (אף בעבודות שירות), מקום בו מדובר בעבירות החוזרות על עצמן. כמו כן, כאשר מדובר במי שעומד בתנאים הקבועים בחוק, מופנים לרוב תיקים אלו ליחידת ההסדרים המותנים. לצורך בחינת מדיניות הענישה אפנה למקרים הבאים: ת"פ 62350-07-18 מדינת ישראל נ' יפרח (26.10.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בגניבת מוצרי טיפוח מחנות פארם בשווי של כ- 1,000 ₪ ונקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד שמונה חודשי מאסר בפועל. על הנאשם (בעל עבר פלילי) הוטלו שישה חודשי מאסר בפועל, הכוללים מאסר מותנה שהופעל; ת"פ 39653-04-20 מדינת ישראל נ' אוסטרומוחוב (26.12.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בארבעה

כתבי אישום בריבוי עבירות גניבת מוצרים מחנויות שונות בקניונים והוטלו עליו ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי. שיווי הרכוש שנגנב היה מעל ל- 18,000 ₪ ונקבע כי מתחם הענישה (הכולל את כל העבירות בהן הורשע) נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית; עפ"ג 17016-02-14 **אבוקסיס נ' מדינת ישראל** (6.4.2014), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר בפועל (4 חודשי מאסר בגין גניבה של 8 בקבוקי בושם והיתר הפעלה של מאסרים מותנים); ת"פ 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.2013), בו הוטלו על הנאשם שני חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה, וזאת בגין גניבה של בקבוק בושם מחנות סופר פארם.

10. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשעה הנאשמת ונסיבות ביצוען, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כל כתב אישום, נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות.

גזירת עונשה של הנאשמת

11. הנאשמת לא ביקשה להפנותה לשירות המבחן ולא הובאו בפני נתונים כלשהם מהם ניתן להסיק קיומם של סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה, וההגנה אף לא ביקשה לעשות כן. עם זאת אציין כי העובדה שמאז ביצוע העבירה האחרונה (2018) לא נפתחו תיקים נוספים, מלמדת שהנאשמת מצויה כיום "במקום אחר" כפי שטענה ובהתאמה על סיכויי שיקום במידה מסוימת.

12. לצורך קביעת עונשה של הנאשמת הבאתי בחשבון את חלוף הזמן, את ההודאה ואת התיקון המשמעותי בעובדות כתב האישום בתיק המצורף. כן הבאתי בחשבון את גילה הצעיר יחסית (ילידת 1987), את עברה הפלילי הנקי ואת העובדה כי היא מגדלת לבדה חמישה ילדים קטנים. כן יש להביא בחשבון, כאמור, שמאז ביצוע העבירות חלפו למעלה מארבע שנים ומאז לא נפתחו כנגדה תיקים נוספים. הנאשמת ציינה שכיום היא עובדת ומפרנסת את ילדיה, וכי העבירות בוצעו בתקופה קשה בחייה, לאחר גירושם ותוך התמודדות עם מצב כלכלי רעוע. שילובם של נתונים אלו מטה את הכף, לדעתי, לעבר הקלה עם הנאשמת באופן שאמנע מהטלת עונש מאסר ולו בעבודות שירות כעתירת המאשימה, ואמקם את עונשה בתחתית המתחם, תוך הטלת קנס. בנסיבות העניין הכוללות, עונש מאסר בעבודות שירות יהיה לדעתי מחמיר יתר על המידה בשים לב למכלול הנסיבות ומצבה של הנאשמת. דעתי היא שעונש מאסר מותנה, בצד קנס משמעותי (עבור הנאשמת), ייצור תמהיל עונשי ההולם את העבירות בשים לב, כאמור, לנסיבות העניין הכוללות ונסיבותיה של הנאשמת.

13. טרם סיום אציין שלא התעלמתי מהעובדה שעל אחותה של הנאשמת הוטל עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות, בגין חלקה בעבירות מושא התיק המצורף. אכן, ישנה חשיבות לוודא קיומו של "מדרג הולם בין העונשים המוטלים על המעורבים באותה פרשה פלילית לפי מידת אשם" (ע"פ 2166/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.5.2018)). עם זאת, במקרה זה לא סברתי שמדובר בעונש המתחייב אף בעניינה של הנאשמת וזאת מהנימוקים הבאים: **ראשית**, כתב האישום המצורף תוקן בעניינה של הנאשמת שבפני באופן שסכום הגניבה הופחת לכדי כרבע מהסכום בו הודתה האחות. אכן, לא נערך תיקון בפריטים שנגנבו, אלא בסכום בלבד, ואולם לסכום הגניבה קיימת חשיבות ממשית לצורך קביעת המתחם והעונש, כך שאין מדובר בכתבי אישום זהים לצורך קביעת העונש ההולם. **שנית**,

העונש שהוטל על האחות היה במסגרת הסדר טיעון סגור הנקבע בהתאם לכוח המיקוח של הצדדים. מובן, אפוא, שאין בכך לחייב את הנאשמת שלא הסכימה לעונש זה ואדגיש שבית המשפט שגזר את עונשה קבע שמתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה. **שלישית**, בענייננו, המאשימה מסכימה שמתחם הענישה ההולם כל אחד מכתבי האישום מתחיל ממאסר מותנה ולא הובאו נימוקים מדוע יש למקם את עונשה כה רחוק מתחתית המתחם, זולת הנימוק בדבר עיקרון השוויון בענישה.

14. סיכומי של דבר, אינני סבור שיש בעונשה של האחות לחייב הטלת מאסר בעבודות שירות על הנאשמת. עם זאת, כפי שצוין לעיל, שקלתי שמא לאור ריבוי העבירות, העונש הראוי לנאשמת כולל מאסר קצר בעבודות שירות, אך באתי בסופו של יום לכלל מסקנה כי ניתן להימנע מכך ולהסתפק בענישה מותנית בשילוב קנס. עוד אציין כי המאשימה לא עתרה להטלת פיצוי (כמו גם המאשימה בתיק בו נשפטה האחות) ואני מניח שהיה זה בשל כך שהרכוש הוחזר.

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור במשך שנתיים את העבירה בה הורשעה.

ב. קנס בסך 3,000 ₪. הסכום ישולם בשישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.22 ובכל 1 לחודש שלאחריו. את הסכום יש לשלם ישירות למרכז לגביית אגרות וקנסות באחת הדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"ב, 07 יוני 2022, במעמד הצדדים.